

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets § 71-tilsyn

Dato: 03-01-2018
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPMAS
Sagsnr.: 1709116
Dok. nr.: 504094

Folketingets § 71-tilsyn har den 11. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 24 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 24:

"Ministeren bedes i forlængelse af lukket samråd med børne- og socialministeren i § 71-tilsynet den 5. december 2017 (jf. § 71-tilsynet alm. del – samrådsspørgsmål A) oplyse, hvor ofte politiet bistår i forbindelse med, at et barn skal tvangsindlægges på en psykiatrisk afdeling, herunder både når politiet bistår i forbindelse med anvendelsen af fysisk tvang og når politiet bistår "signalmæssigt ved deres tilstedeværelse" i forbindelse med en tvangsindlæggelse."

Svar:

Hverken Sundheds- og Ældreministeriet eller Sundhedsdatastyrelsen er i besiddelse af registeroplysninger om, hvorvidt en tvangsindlæggelse er foretaget med assistance fra politiet eller ej.

Sundheds- og Ældreministeriet har desuden anmodet Justitsministeriet om bidrag til besvarelsen. Justitsministeriet oplyser følgende:

"Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

"Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at politiet i henhold til politilovens § 2, nr. 6, har til opgave at yde andre myndigheder bistand efter gældende ret. Politiets bistand til psykiatrien i forbindelse med tvangsindlæggelse af sindssyge personer sker med hjemmel i § 7 i bekendtgørelse nr. 1160 af 29. september 2015 af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien.

Idet der tages et generelt forbehold for eventuelle fejl- og efterregistreringer, kan Rigspolitiet oplyse, at politiet fra og med den 1. januar 2017 til og med den 12. december 2017 har bistået med tvangsindlæggelse i 4.276 sager på landsplan.

Det vil ikke uden en meget ressourcekrævende manuel gennemgang af samtlige sager om bistand til tvangsindlæggelse være muligt at identificere de sager, der vedrører bistand i forbindelse med tvangsindlæggelse af børn, herunder om der er anvendt fysisk tvang i forbindelse med indlæggelsen.

Dette skyldes bl.a., at politiets sagsstyringssystem (POLSAS) er et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke et egentligt statistiksystem. Sager om bistand til tvangsindlæggelse registreres under en særlig aktivitetskode, som anvendes til samtlige sager, hvor politiet har bistået i forbindelse med tvangsindlæggelse, hvorfor det ikke er muligt alene på baggrund af registreringen at se, om der er tale om tvangsindlæggelse af et barn eller en voksen. Det er desuden ikke muligt at sige noget nærmere

om omfanget af politiets bistand, herunder om der er anvendt magt i den konkrete sag, om politiets uniformering mv.””

Jeg henholder mig til ovenstående bidrag fra Justitsministeriet.

Jeg kan desuden oplyse, at I henhold til § 5 i psykiatriloven må tvangsindlæggelse kun finde sted, hvis patienten er sindssyg eller i en tilstand, der må ligestilles hermed, og hvor det ville være uforsvarligt ikke at indlægge patienten med henblik på behandling.

Det fremgår endvidere i § 7 i psykiatriloven, at det er politiet, som træffer bestemmelse om tvangsindlæggelsens iværksættelse og yder bistand hertil på baggrund af en læges erklæring herom. Det fremgår endvidere, at den indlæggende læge så vidt muligt skal være til stede, indtil politiet forlader stedet sammen med den, der skal tvangsindlægges.

Som det fremgår af den seneste monitoreringsrapport om tvang i psykiatrien, som udvalget tidligere har fået fremsendt, så har der i perioden 1. juli 2016 til 30. juni 2017 været tvangsindlagt 165 børn og unge under 18 år i psykiatrien.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Maja Sørensen